

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá psychologickým pojetím snů a pohádek, a zkoumá vztah, který by mohl mezi sny a pohádkami být. Hlavní zdroj čerpá z hlubinně psychologických směrů, zejména z psychoanalýzy. Práce se skládá ze dvou částí: v první části je z psychologického hlediska popsán sen i pohádka a možnosti jejich interpretace. Dále je popsán vztah snů a pohádek podle maďarského psychoanalytika Gézy Róheima a izraelské psycholožky Ravit Raufmanové. Róheim předpokládá, že pohádky vznikly jako transformace snů, rozšířením této myšlenky vzniká teorie o indukci – pohádky indukují sny, které by se zdály stejně, ale díky pohádce končí dobře. Raufmanová aplikuje na sny metody folklorního výzkumu a pomocí nich hledá podobnosti mezi sny a pohádkami. V další části práce je vztah snů a pohádek ověřován na snech dětí ve věku 6 – 15 let. Dětské sny jsou interpretovány, přičemž zvláštní pozornost je věnována snům čtrnáctileté dívky. Do práce je dále zahrnut sen mladé dospělé ženy sebraný Raufmanovou. Explicitní i implicitní obsah a formální charakteristiky dětských snů jsou následně srovnávány s nejnámějšími lidovými pohádkami.

Klíčová slova: pohádka, sen, psychoanalýza, školní věk, indukce